

СКАНВОРД + СУДОКУ Склаў Яўген ЛЯХАЎ.

Сканворд і судоку з адказаў на пытанні. Сканворд: 1. Зараскі лясныя або фундукі. 2. Вострая ства з правамі. 3. Вар'янт задачы ў шахматах. 4. Зімовае навагодняе свята. 5. Адваротны бок манеты; рэверс. 6. Прыснадводная рыба з карпавых. 7. Сталіца Малі. 8. Эмблема на фуражцы марак. 9. У Стар. Грэцыі: лясная дошка. 10. Духовны музычны інструмент. 11. Саманазва Фінляндыі. 12. Шост для кіравання аленямі. 13. Работы інструмент дашніка. 14. Лясная рагатая жывёліна. 15. Звілістая горная дарога. 16. Механічны пераключальнік. 17. Манаршая няміласць. 18. Двухслойны матэрыял для падлогі. 19. Знак уласнасці на ўсходзе. 20. Рака ў горадзе Тула (РФ). 21. Кіф «Шыфт і меч» (рэжысёр, аўтар). 22. «Прапанова» скае рамансера (аўтар). 23. Рафэльны матэрыял для сцяны дома. 24. Германскія плямёны ў III ст. 25. Негусты аўсаны кісель. 26. Акрава, паселішча ў Манголіі. 27. Інтэрнэт-нататнік, дзёнік. 28. Летчык, уздольнік далёкіх пералётаў. 29. Адм.-тэр. адзінка ў Швецыі. 30. Помесь тхара і норкі. 31. Тулава чалавека або жывёлы. 32. Вадкі канцэнтраваны тавар.

Я з сям'ёй жыву ў бацькоўскім прыватным доме, стаю на кватэрным ўліку па месцы жыхарства. Чакаць паляпшэння жыллёвых умоў, ведаю, яшчэ доўга, таму сёлета мы з бацькам пачалі рэканструкцыю дома з выкарыстаннем крэдыту. Пытанне: ці маю я пры гэтым ільготы па выплаце падаходнага падатку?

Кватэрнае пытанне Рэканструкцыя — не пабудова

Я з сям'ёй жыву ў бацькоўскім прыватным доме, стаю на кватэрным ўліку па месцы жыхарства. Чакаць паляпшэння жыллёвых умоў, ведаю, яшчэ доўга, таму сёлета мы з бацькам пачалі рэканструкцыю дома з выкарыстаннем крэдыту. Пытанне: ці маю я пры гэтым ільготы па выплаце падаходнага падатку? В.С., г. Віцебск. У адпаведнасці з падп. 1.1 арт. 166 Падатковага кодэкса Рэспублікі Беларусь, плацельшчык падаходнага падатку і члены яго сям'і, якія стаяць у вызначаным парадку на ўліку з патрэбай у палепшэнні жыллёвых умоў, маюць права на маёмасны падатковы вылік у суме фактычна зробленых расходаў на новае будаўніцтва на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь індывідуальнага жыллага дома, а таксама на пагазненне крэдытаў банку Рэспублікі Беларусь (уключаючы працэнты па іх, за выключэннем працэнтаў па пратэрмінаваных крэдытах, пратэрмінаваных працэнтаў па іх), фактычна зрасходаваных на будаўніцтва або набыццё індывідуальнага жыллага дома або кватэры. Адпаведна, пры выкананні работ па рэканструкцыі дома, такія льготы заканадаўствам не прадугледжаны. Віктар САВІЦКІ.

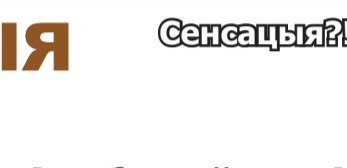
Табліца з сонца і зоркаў: Сонца, Усход, Заход, Даўжыня дня, Мінск, Віцебск, Магілёў, Гомель, Гродна, Брэст.

Надвор'е на заўтра. Віцебск: 752мм р.сл., -6...-4°C. Гродна: 758мм р.сл., +2...+4°C. Мінск: 749мм р.сл., -7...-5°C. Магілёў: 752мм р.сл., -7...-5°C. Брэст: 757мм р.сл., -1...+1°C. Гомель: 758мм р.сл., -7...-5°C.

КАЛОДКІ КАМЕННЫЯ СТАРАЖЫТНЫЯ

Знайсці на беразе «галоўнай» віцебскай ракі Жыхар Віцебска Анатоль Давідовіч (на фота) знайшоў у абласным цэнтры на беразе ракі Заходняй Дзвіна камяні, вельмі падобныя на калодкі для вырабы абутку. «Так яно і ёсць. Гэта — калодкі!» — пачуў Анатоль кампетэнтны каментарый у адказ, калі паказаў знешне па выглядзе насамрэч незвычайныя камяні спецыялісту па вырабе абутку. Карэспандэнт «Звязды» стаў адзіным журналістам, які выпадкова стаў сведкам перадачы каменных калодак. Я займаюся азелененнем. Працую ў епархіі пры віцебскім Свята-Пакроўскім праваслаўным кафедральным саборы. Знайсцю гэтыя калодкі тыдні тры таму на беразе Заходняй Дзвіны насупраць будынка сярэдняй школы. Там вялікі камень ёсць, вельмі падобны на бот, — расказавае Анатоль карэспандэнту «Звязды». — Я хацеў каля гэтага вялікага каменя кветнік зрабіць. Для прыгажосці, для дышчу. Знайсцю адразу чатыры каменныя калодкі. І вырашыў падарыць іх кіраўніку фірмы, дзе мне зрабілі абутак. Бо ведаю, што ён збірае калекцыю сувенірага абутку... Паводле слоў Анатоль Давідовіча, у яго яшчэ ёсць старая карта. Як ён адзначаў, 19-га стагоддзя. Значыць, можа, цікавыя і нечаканыя знаходкі яшчэ будуць? Што тычыцца каменных калодак, якія знайсцю Анатоль, то дырэктар абутковай кампаніі «Абцасік» Гарык Аганджанян лінчыць, што сапраўды Анатолем знайдзены нейкія старажытныя калодкі. Паводле яго слоў, адзін камень — гэта калодака для вырабы мужчынскага бота, другі — жаночага. Калодкі плануецца размясціць сярод экспанатаў прыватнага музея туфляў. Гэтая калекцыя туфляў дэманстравалася ўжо ў некалькіх гарадах, у тым ліку і ў старажытнай Оршы. У калекцыі — дзсяткі сувенірных туфляў, вырабленых

Узгадаваў усцешыцца ў летний зацні алей... Сёння стуж хадой няспешнаю Падступаюць зімаві.

СУДОКУ. У квадраце 9-9 клетак размясціце лічбы ад 1 да 9 уключна такім чынам, каб у кожным радку, кожным слупку, у блоках 3-3 клеткі, абмежаваных тлустай лініяй, кожная лічба сустракалася толькі адзін раз, без паўтораў.

Судоку з адказаў і метапішчы: «Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Аджаснаць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы. Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку»...»

Калодкі для вырабы абутку. «Так яно і ёсць. Гэта — калодкі!» — пачуў Анатоль кампетэнтны каментарый у адказ, калі паказаў знешне па выглядзе насамрэч незвычайныя камяні спецыялісту па вырабе абутку. Карэспандэнт «Звязды» стаў адзіным журналістам, які выпадкова стаў сведкам перадачы каменных калодак. Я займаюся азелененнем. Працую ў епархіі пры віцебскім Свята-Пакроўскім праваслаўным кафедральным саборы. Знайсцю гэтыя калодкі тыдні тры таму на беразе Заходняй Дзвіны насупраць будынка сярэдняй школы. Там вялікі камень ёсць, вельмі падобны на бот, — расказавае Анатоль карэспандэнту «Звязды». — Я хацеў каля гэтага вялікага каменя кветнік зрабіць. Для прыгажосці, для дышчу. Знайсцю адразу чатыры каменныя калодкі. І вырашыў падарыць іх кіраўніку фірмы, дзе мне зрабілі абутак. Бо ведаю, што ён збірае калекцыю сувенірага абутку... Паводле слоў Анатоль Давідовіча, у яго яшчэ ёсць старая карта. Як ён адзначаў, 19-га стагоддзя. Значыць, можа, цікавыя і нечаканыя знаходкі яшчэ будуць? Што тычыцца каменных калодак, якія знайсцю Анатоль, то дырэктар абутковай кампаніі «Абцасік» Гарык Аганджанян лінчыць, што сапраўды Анатолем знайдзены нейкія старажытныя калодкі. Паводле яго слоў, адзін камень — гэта калодака для вырабы мужчынскага бота, другі — жаночага. Калодкі плануецца размясціць сярод экспанатаў прыватнага музея туфляў. Гэтая калекцыя туфляў дэманстравалася ўжо ў некалькіх гарадах, у тым ліку і ў старажытнай Оршы. У калекцыі — дзсяткі сувенірных туфляў, вырабленых

Анатоль Давідовіч знайшоў у абласным цэнтры на беразе ракі Заходняй Дзвіна камяні, вельмі падобныя на калодкі для вырабы абутку.

Табліца з лічбамі для судоку.

Метапішчы: «Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Аджаснаць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы. Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку»...»

НАРОД НА ПРОВАДЗЕ!

Карацей, не паспела дагаварыць ды паказаць паперы, як лейтэнант, змяніў свой нёбу на мільсаце: стаў распытваць, адкуль я, куды еду, дзе жыву. Сакрэтаў з гэтага я ніколі не рабіла: усё, як ёсць, яму і кажу... Ён тады апошняе пытанне задае: «А чаму вы перада мною развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«А чаму вы перада мною развярнула?» — жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

КАРОВА НА ДВАРЫ — ЕЖА НА СТАЛЕ

Шматлікія народы свету ўшаноўвалі кароўку-карміцельку як боскую недаўмыкальную істоту. У славян да каровы заўсёды было спадгядлівае, клопатлівае стаўленне, яна заўсёды займала галоўнае месца сярод хатняй жывёлы: «Селянін кароўку жыве», «Карова на двары — ежа на stole», «Свойская цялушка лепш за заморскую кароўку».

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»

«Дык вось дзе, думам, сабака зарыты?! У мамі разварочце ён нейкую крамолу убачыць, жадане «ўдчыць»! Прышлось прызначаць, што дрэнна бывае з галавой — што-кольвек забывацца стала. Ды патлумачыць, чаму цяпер так разка развярнула?»